

оборотність матеріальних ресурсів. Чим вищим є значення цього показника, тим краще використовуються основні і оборотні фонди підприємства.[5]

Власника підприємства цікавить не тільки проблема підвищення ефективності діяльності підприємства, а й зростання вартості й капіталізації бізнесу, за якою ціною, у разі потреби, його можна продати. Відповідь на це питання можна отримати, здійснюючи оцінку підприємства паралельно з розрахунками ефективності його діяльності. Динаміка зростання вартості підприємства опосередковано відображає зростання ефективності його функціонування, оскільки зростання вартості підприємства може відбуватися за рахунок, у тому числі й реінвестованого прибутку, дії чинників нематеріального характеру, які не піддаються вартісній оцінці у складі витрат періоду. У разі, коли власник підприємства не спрямовує прибуток на виплату дивідендів, а реінвестує його, для опосередкованого визначення ефективності діяльності підприємства в довгостроковому періоді можна використати темпи зростання вартості й капіталізації підприємства.

Список використаної літератури:

1. Бондар Н. Економіка підприємства: Навчальний посібник/ Наталія Бондар, Валерій Воротін, Олег Гаєвський,; За заг. ред. А. В. Калини; Міжрегіональна академія управління персоналом . - К.: МАУП, 2012. - 350 с.

2. http://pidruchniki.com/14360106/ekonomika/pokazniki_efektivnosti_gospodarskoyi_diyalnosti_pidpriyemstva

3. □Головінов М. Економіка підприємства: навч. посіб. для студ. екон. спец. вищ. навч. закл. / Донецький національний ун-т економіки і торгівлі ім. Михайла Туган- Барановського. — Донецьк : ДонНУЕТ, 2008. — 266с.

4. <http://posibnyky.vntu.edu.ua/ekonomika/142.htm>

5. <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=129>

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ СТРАТЕГІЇ ПІДПРИЄМСТВА

Мельник А.О. д.е.н., завідувач кафедри бізнес-економіки
Лещенко І.О., студентка

Київський національний університет технологій та дизайну

Основою для забезпечення лідерства національної економіки на світовому ринку є принцип поєднання інвестицій з інноваціями. У сучасних умовах інтеграційні процеси змінили економічний порядок у світі, окресливши нові перспективи та можливості для країн – членів інтеграційних об'єднань.

Відставання підприємств України в інноваційній сфері від підприємств інших країн світу не дозволяє їм забезпечити високий рівень конкурентоспроможності, а отже, і стійкий економічний розвиток. Стратегію інноваційного розвитку підприємства можна визначити як сукупність дій і методів управління інноваційною діяльністю, що забезпечують конкурентні переваги на інноваційній основі. Також під інноваційною стратегією, як

правило, розуміють погоджену сукупність інноваційних рішень, що здійснюють визначальний вплив на діяльність підприємства і мають довгострокове призначення. Інноваційна стратегія забезпечує ефективну динаміку розвитку процесу відтворення на підприємстві.

Інноваційні стратегії підприємств можуть бути спрямовані на: інноваційно-управлінську діяльність організації, розробку нових продуктів, послуг і технологій; застосування новітніх технологій маркетингу й управління; перехід до нових організаційних структур; застосування нових видів ресурсів і нових підходів до використання традиційних ресурсів. В залежності від цього інноваційні стратегії розрізняють на такі види:

- традиційна – виняткове підвищення якості продукції чи послуг;
- імітаційна – залучення інноваційних технологій за рахунок купівлі ліцензій;
- залежна – дрібні підприємства є підрядниками у крупніших щодо виробництва нового продукту, послуги або виробничого методу;
- опортуністська – пошук підприємством такого виду продукції чи послуги, який не потребує особливих витрат на дослідження і впровадження, але дає змогу упродовж певного періоду одноосібно працювати на ринку;
- оборонна – підвищення технічного рівня діяльності, впровадження досліджень і розробок не для лідируючого місця в певній галузі, а для утримання стабільної позиції серед інших підприємств у техніко-технологічному розвитку;
- наступальна – триумф на ринку вимагає наявності висококваліфікованого персоналу, проведення масштабної внутрішньо-організаційної роботи.

Вибір стратегії залежить від різноманітних виробничих, технічних, ринкових, соціальних, культурних та інших факторів. Формуючи стратегію інноваційного розвитку, сучасне підприємство використовує комплексний підхід на основі двох складових :

- ринкової складової, яка передбачає всебічний аналіз зовнішнього середовища підприємства та врахування макроекономічних факторів, підприємство чітко націлене на ринки збуту своєї продукції та пошук нових комерційно привабливих сегментів ринку;
- ресурсної складової, яка є ключовим фактором успіху полягає в ефективному використанні ресурсів підприємства і передбачає оцінку його сильних та слабких внутрішніх сторін.

Домінуючою стратегією для вітчизняних підприємств України повинен стати напрям формування і нарощування інноваційного потенціалу у визначених державою пріоритетних сферах господарювання.

Список використаної літератури:

1. Андрощук Г.О. Інноваційна політика Європейського Союзу / Г.О.Андрощук , Р.Є. Еннан // Наука та інновації. – 2012. – Т. 5. – № 5. – С. 85–97.

2. Антонюк Л. Л. Інновації: теорія, механізм розробки та комерціалізації : Монографія / Л. Л. Антонюк , А. М. Поручник, В. С. Савчук. – К. : КНЕУ, 2013. – 394 с.

3. Бажал Ю.М. Інноваційна теорія економічного розвитку : М. Туган-Барановський, Й. Шумперер і проблеми перехідної економіки України [Електронний ресурс] / Ю.М. Бажал. – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/naukma/Econ/2000_18/01_bazhal_ym.pdf.

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Мельник А.О. д.е.н., завідувач кафедри бізнес-економіки
Скорятин А.О., магістрант
Київський національний університет технологій та дизайну

Систему економічної безпеки підприємства можна визначити як взаємозв'язану сукупність спеціальних структур, засобів, методів і заходів, які забезпечують безпеку бізнесу від внутрішніх і зовнішніх загроз. У цьому контексті систему можна охарактеризувати комплексом управлінських, страхових, правових, економічних, охоронних, режимних, судово-правових та інших заходів із захисту бізнесу від незаконних посягань, мінімізації або уникнення матеріальних та інших утрат [1].

До основних завдань системи економічної безпеки підприємства належать:

- захист законних прав і інтересів підприємства і його співробітників;
- збір, аналіз, оцінка даних і прогнозування розвитку обстановки;
- вивчення партнерів, клієнтів, конкурентів, кандидатів на роботу;
- виявлення, попередження і припинення можливої протиправної та іншої негативної діяльності співробітників підприємства на шкоду його безпеці;
- забезпечення збереження матеріальних цінностей і відомостей;
- отримання необхідної інформації для розроблення найбільш оптимальних управлінських рішень з питань стратегії і тактики економічної діяльності компанії тощо.

Основне значення системи економічної безпеки підприємства полягає в тому, що вона повинна мати попереджувальний характер, а основними критеріями оцінки її надійності та ефективності є:

- забезпечення стабільної роботи підприємства, збереження і примноження фінансів і матеріальних цінностей;
- попередження кризових ситуацій, у тому числі різних надзвичайних подій, пов'язаних з діяльністю «зовнішніх» або «внутрішніх супротивників» [2].

Система економічної безпеки підприємства має виконувати такі функції:

- аналіз загроз економічній безпеці внутрішнього та зовнішнього походження;